

“El premi m’ajudarà a viure i a seguir escrivint, i és una molt bona plataforma per arribar a més lectors”

T’agrada el *feed-back* que representen les trobades amb els lectors i lectores?

És una de les coses que espero arran del nou llibre i és per això que escrivim. Al final, dels elogis no n’aprens, en canvi, si et diuen “en aquest capítol m’hi he entrebancat...”, això et fa reflexionar i pensar què faràs diferent al proper llibre. És de les activitats més gratificants, m’encanta: et dona l’oportunitat de parlar amb gent que ha llegit allò que t’ha estat obsessionant uns quants anys. Un escriptor escriu pocs llibres al cap de la vida, cada llibre és un petit fill. M’agrada pensar que mentre un lector m’està llegint, és com si li anés dient coses a l’orella...

Segueixes la cultura que es fa a Granollers des de Barcelona, on vius des de fa onze anys?

Sempre he sigut una mica crític amb la vida cultural de Granollers, es podria fer més i incentivar la gent a fer més coses. Quan miro al voltant, en poblacions més petites, Cardedeu, la Garriga, i més grans, com Terrassa, fan coses més ben encarades. Som una ciutat intermèdia que no acabem de trobar el què... Som una ciutat d’artistes plàstics, de cineastes, d’escriptors o de cultura popular? Doncs apostem-hi. Estic al cas del que es fa al Teatre Auditori, però molt del que s’hi fa ja ho he vist a Barcelona, vaig a moltes estrenes. Acabo venint més per coses de música o poesia.

I Barcelona, què t’ofereix?

La Barcelona turística és un monstre que fa que els d’aquí cada cop visquem pitjor. Però alhora és una gran ciutat que ofereix moltes coses per fer: no soc gaire de quedar-me a casa. La meua rutina diària comença al matí a la Biblioteca de l’Ateneu Barcelonès, on arribo a peu travessant Gràcia, és una bona caminada que m’agrada molt; dino allà amb el tàper..., és com el meu despatx; i a la tarda sempre hi ha alguna presentació literària, espectacle teatral, la Filmoteca...

En què treballes actualment? La pandèmia, el confinament, t’han estimulat la creativitat o al contrari?

Els escriptors busquem aïllar-nos, busquem el confinament, no som éssers gaire socials, almenys a l’hora d’escriure. Ara tinc un parell o tres de projectes, de periodisme i de novel·la, algun té a veure amb Granollers. Crec que aquest virus és un repte per a tothom, crec que n’aprendrem i canviarem coses. Ens han obligat a passar un any diferent: hi ha hagut divorcis, però també famílies que s’han pacificat i conviscut intensament. Com tot a la vida, pots dir “quina merda” o veure què en podem treure. Jo no n’escriuré directament, del virus, però se’n poden fer

bones històries. La ciència-ficció havia inventat coses com aquesta i ara està passant.

Portada d'*Abans de les cinc som a casa*, que està previst que es presenti aquest mes a La Gralla (27 de setembre, 19 h)

El món de la cultura és un dels grans damnificats de la pandèmia. Com veus el futur?

La meua principal crítica és que no s’ha prioritzat prou la cultura. Quan podràs llegir més que confinat? Era el moment que les llibreries funcionessin a tot drap. Que el primer que es confinés fossin llibreries, biblioteques... em sembla un error estratègic que com a país no ens podem permetre si hi ha una segona onada. De la mateixa manera que és de primera necessitat comprar paper de vàter, també ho és disposar de lectura, perquè ens evadeix, ens ajuda a superar l’angoixa... Em preocupa l’estat del teatre, la música, la cultura en viu... Les institucions van massa lentes a l’hora de reaccionar. Cal un pla de salvament del sector, perquè tots voldrem tornar al teatre, a concerts... La nostra societat no té la cultura com a pilar i correm el risc que quedi del tot escombrada.

Vols afegir res més?

Davant un possible confinament per rebrot, la gent hauria de carregar provisions en forma de llibre: és un medicament més. La lectura sempre m’ha salvat i, per tant, què millor que recomanar les medecines que a un li funcionen. Els llibres no són cars i també tenim les biblioteques. Hi ha poques coses que em facin més feliç que anar a una biblioteca. Jo visc a Barcelona, però continuo fent servir les de Granollers, perquè hi ha llibres que només trobo aquí. No hi ha res més plaent que sortir de la biblioteca carregat de llibres.

“No hi ha res més plaent que sortir de la biblioteca carregat de llibres”

